

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Kedves Magyar Honfitársaim!

Mi nem akartuk azt a háborút! Nem akartuk, hiszen ahogy Tisza István fogalmazott: semmit sem nyerhetünk és mindent veszíthetünk. És el is veszítettünk szinte mindent: 104 évvel ezelőtt a nagyhatalmak és a szomszédos új államok - akkor még csak négy szomszédunk volt – képviselői abban a tudatban, vagy abban a reményben(?) írták alá a trianoni békediktátumot, hogy az Magyarország, a magyar nemzet halálos ítélete. Még egy kis idő, s magától is kimúlik ez a maradék, csonka, megalázott, erőforrásaitól megfosztott és gúzsba kötött kis ország.

Persze gyorsan kiderült, hogy az úgynevezett győztesek ugyanazt kapják jutalmul, mint mi büntetésül: teljes alávetést a nagyhatalmi érdekeknek, náci megszállást, közös menetelést a keleti frontra – azt a háborút sem akartuk -, zsidó honfitársaink megsemmisítését, néhány százezer hősi halottat, gulágot és kitelepítést, a „létező szocializmus emberarcúságát”. Majd újra szovjet tankokat, ellenforradalomnak hazudott függetlenségi háborúkat. Lám ez lett a kárpát-medencei népek közös öröksége, miután felszámolták fejünk fölül a közös hazát, amely 1000 éven át vigyázott ránk.

Kedves Barátaim!

És mégis! Igazi örömnep, csodálatos nap ez a mai! Nemzeti összetartozásunk ünnepe! Kimondták ugyan ránk a halálos ítéletet és mindenféle fondorlatos úton megpróbálták végre is hajtani, de a magyar nemzet fönixként támadt fel a XX. század világégései után. Szinte példa nélküli állhatatosságról és életerőről tettünk tanúbizonyságot, hiszen ma is mi vagyunk a Kárpát-medence meghatározó nemzete mind politikai, mind gazdasági, mind kulturális értelemben.

Az elmúlt néhány évtizedben aztán a különböző nemzetrészeket elválasztó közjogi, gazdasági és szellemi akadályok felszámolását is véghez vittük: ma büszkén állíthatjuk, hogy van egységes magyar nemzet, összetartozásunk minden tekintetben vitathatatlan, s ezt a velünk élő nemzetek sem kérdőjelezhetik meg. Számukra is van egy világos ajánlatunk: építsük újjá a

kárpát-medencei és a közép-európai népek együttműködését, hogy a magunk és gyermekeink jövőjéről mi magunk dönthessünk. És hogy soha többé ne kelljen háborúba mennünk mások hatalmi érdekeiért...

Tisztelt Magyar Honfitársaim!

Nemzeti összetartozásunk, a magyar nemzethez történő tartozásunk ma már tényleg csak személyes döntésünk kérdése. Persze ez nem egy egyszeri kinyilatkoztatás, hiszen a magyar sors ma sem könnyű! Inkább több kis napi döntés sorozata: hogyan használom az anyanyelvemet, hogyan írom a nevemet, milyen iskolába íratom a gyermekeimet, megtanítom-e az unokámat magyarul, közösséget vállalok-e a nemzettársaimmal. Mert magyarságunkkal felelősség is jár! Felelősség szűkebb pátriánkért, szülőföldünkért, az egész magyar nemzetért és a teljes Kárpát-hazáért. Ezt is jelenti a nemzeti összetartozás: összetartozunk a közös felelősségben!

Kedves Barátaim!

Ebben a közös felelősségben járuljunk az urnákhoz ezen a hétvégén. Ne feledjük a választás tétjét: csak olyan jelöltekre szavazzunk, akik készek síkra szállni a mielőbbi békéért Európában. És ne feledjük, hogy a saját érdekeinket mi magunk tudjuk a leghitelesebben képviselni.

Békepárti magyar jelölteket az Európai Parlamentbe!